

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 55.

Tiende Session.

17de Møde.

Mandagen den 26de Octbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Samtlige Lovforslagets Paragrapher tillige med de stillede Ændringsforslag fattes under Et under Forhandling.

Mosevorn: Jeg skal først tillade mig at gjøre en Redactionsbemærkning, nemlig at det er min Mening, at det første Ændringsforslag skulde sættes i Parenthes. Det vil være Forsamlingen bekendt, at § 7 omhandler 3 forskellige Slags Afstaaelser, nemlig til temp or airt Brug, til vedvarende Brug og til Eiendom. Det ligger naturligtvis i den eiendommelige Bestaafenhed af saadanne Foretagender som dem, hvorefter der her handles, at der kan være Tale om Afstaaelse af Grunde til vedvarende Brug; det er derfor heller ikke Hensigten med mit Ændringsforslag at sige, at en saadan Afstaaelse slet ikke skulde kunne finde Sted; men det er kun min Mening dermed, at det skal være overladt til den Eier, som man vil expropriere, at vælge enten den ene eller anden Maade, at vælge, om han vil exproprieres til vedvarende Brug eller til Eiendom. Det forekommer mig nemlig, at der kan være Tilfælde, hvor det er ham af Bigtighed, at man ikke om kort eller lang Tid skal komme paa hans Eiendom og tage den murede Cloaf eller hvad der ellers maatte være nedlagt, op igjen, og saaledes forhindre ham i at bruge Jorden paa den Maade, han har til Hensigt. Jeg vil f. Ex. sige, at det Stykke Jord, der skal exproprieres, efter Eierens Bestemmelse

skulde bruges til en Have, saa er det dog naturligt, at han, naar han ikke kan bruge den dertil, siger: nei, skal Jorden exproprieres og jeg altsaa ikke kan anlægge nogen Have, saa vil jeg hellere aldeles af med Jorden. — Mit Ændringsforslag til § 9 slutter sig, forsaavidt jeg er istand til at forstaae, til § 16 i Frdn. af 5te Marts 1845, thi naar vi skulle anvende den første Passus af § 9 i Forening med den nævnte Frdn. § 16, saa mener jeg, at naar det skønnes, enten at det Jordstykke, der skal afstaaes, er mere end 1 Ekp. Land, eller at den første Passus i § 9 i det Hele ikke kan komme til Anvendelse, saa vil Folgen af Expropriationen blive den, at det Hartkorn, der exproprieres, bliver ligefrem at udskrive af Matrikullen, og deraf bliver altsaa, saavidt jeg kan forstaae, Folgen, at Staten mister de Penge, der svares af dette Hartkorn, at Amtsrepartitionsfondet ligeledes mister dem og Sognecommunen ligeledes. Det er for at undgaae dette, som jeg ikke finder i sin Orden, at jeg har foreslaaet en heel ny § 9. Ved den opnaaes det Samme, som man stedse tilsigter, naar man adskiller et Matrikul-Numer, nemlig at Eieren beholder det Hartkorn, som hviler paa den Eiendom, han beholder tilbage, og at den, der faaer det nye Jordstykke, svarer Hartkornsafgiften deraf; i dette Tilfælde bliver det altsaa de paagældende Eiendomsbesiddere i Forbindelse med den enkelte Commune, der komme til at svare Afgiften af det exproprierede Jordstykke. — Hvad mit sidste Ændringsforslag angaaer, da er det begrundet deri, at det forekommer mig, at naar den Mand, hvis Jord man vil expropriere til vedvarende Brug, bliver saa strengt behandlet, at han ikke har Lov til selv at vælge, saa maa